

การประเมินโครงการสอนภาษาอาหรับในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ไกรฤกษ์ วงษ์สุรภินันท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการการประเมิน

ตุลาคม 2552

ไกรฤกษ์ วงษ์สุรภินันท์. (2552). การประเมินโครงการสอนภาษาอาหรับในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาการการประเมิน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ, นางวัจนา พิพัฒน์ทศพล.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการสอนภาษาอาหรับในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานครโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ที่ปรับปรุงใหม่ปี 2003 เพื่อประเมินในภาพรวม และประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินของโพรวิสเพื่อประเมินด้านกระบวนการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วยผู้บริหารโครงการได้แก่ ผู้แทนสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 8 คน ครูผู้ประสานงาน จำนวน 8 คนและผู้เกี่ยวข้องได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอาหรับ จำนวน 8 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 334 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 334 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 6 ฉบับ ได้แก่แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินงาน แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครอง แบบวัดเจตคติของนักเรียน และแบบประเมินตนเองของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาบริบทของโครงการด้านความต้องการจำเป็น พบว่าลักษณะโครงการสอนภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคมปัจจุบัน ส่วนความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงบริบทของสังคม
2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าเกี่ยวกับหลักสูตร ครูผู้สอน และสื่อวัสดุอุปกรณ์ พบว่ามีความพร้อมความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. การประเมินกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับงบประมาณ บุคลากร และวิชาการ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
4. การประเมินด้านผลกระทบ พบว่านักเรียนมีระดับเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอาหรับอยู่ในระดับมาก และผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อโครงการอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้ง
5. การประเมินด้านประสิทธิผล พบว่านักเรียนมีระดับการประเมินตนเองด้านการรับรู้ความสามารถทางภาษาอาหรับอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอาหรับในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นภาพรวมของการประเมินด้านประสิทธิผลจึงยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

6. การประเมินด้านความยั่งยืน พบว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อโครงการอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และยังพบว่าผู้บริหารโครงการมีความพยายามในการประชาสัมพันธ์โครงการไปสู่หน่วยงานภายนอก

7. การประเมินด้านความสามารถในการขยายผล พบว่าการเพิ่มจำนวนโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีข้อค้นพบอันเป็นจุดเด่นของโครงการอีกหลายประการคือนักเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการเรียนภาษาอาหรับเพื่อการสื่อสารโดยเริ่มต้นตั้งแต่ระดับพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน โครงการมีความสอดคล้องกับบริบทของชุมชนมุสลิมเป็นอย่างมาก มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่มครูผู้สอนภาษาอาหรับที่เข้มแข็ง นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร เป็นการสร้างพื้นฐานที่ดียิ่งสำหรับนักเรียนที่ประสงค์จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทางด้านอิสลามศึกษาหรือด้านภาษาอาหรับ และเป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากผู้บริหารระดับสูงของกรุงเทพมหานคร